

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

41. Convivium

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

in sinum nostrum, si circumstemus, effundant? nam & nere illis, & fila trahere, ac texere, denique caligas consuere liceat, dum itentidem doceant. B. Sane ut multos cognovi, nunquam maiore sua felicitate, & profectu nostro docent, quam cum vultum sumunt, quo domi deposito, nescio quam videntur mihi omnes vires exuisse. Itaque, meo iudicio, si omnino conversari cupis, eruditionis quidem non quam alibi amplius, nec probatoris vitæ perfectiores regulas, & exempla accipies, sed faciem, dices ad quem vis diem, vel fortunæ occursum componere, & demittere.

41. CONVIVIVM.

A. E Cquid de hesterno convivio nostro inaudivisti? B. Philosophico illo, quod tandem in cyclopicum desit? A. Bona verba: nam si quid peccatum est, vino inscribemus, vino diluamus. B. Equidem vino gratias agendas puto, quod Philosophico palliolo, & hypocritica simulatione exutos, tales nobis exhibuit, quales revera sunt. A. Nunquam ego de iis quicquam sinistri suspicabor, qui hominum sunt modestissimi. B. Sint sane, artu quæso convivii ordinem recita. A. Libenter. Primo ubi est conventum, & amicissimæ salutationes, ac prolixissimi tituli præterissent, mirum quam alter alteri decentem honorem detulerit, quamque difficulter sint sedibus suis admoti; dein profundo

D 2 silen-

silentio dapes primæ absumentur, minutis potiunculis diluæ. Postea cum incaluisent aliquantulum disputatiunculis, & argutis diceriis ludebatur magna equidem voluptate nostra, qui sales & jocularum etiam eruditionem notabamus. At nescio quo invidio fato de constructione quadam, suborto dissidio, ad jurgia paulatim contentione pergente, id admissum est, quod audivisti. B. Nihil verò vestra compositione leniri potuerunt? A. Nihil sane: nam cum hæreticis, beanis, cornutis primò omnia, dein falsariis, plagiaris, sophistis, denique nebulonibus, veneficis, mœchis omnia perstreperent, & manibus jam potius ac armis, quàm lingua opus videretur, omnino dirimendi, & intempestivè domum remittendi erant. B. Rutantes interim, singultientes, titubantes? A. Imo minarum & maledictionum pleni. B. Tu vero quid interim mustitabas. A. Vinum blasphemabam, quod diu exoptatam sapientum coronam mihi conturbasset. B. Aqua danda erat, non vinum Philosophis. A. Vidisses optimum quodque expetere. B. Negare tuum erat, & ad Castalidum fontem remittere. A. Credideram vino excitandos. B. Scilicet nimium fronti Philosophicæ credidisti, nescis tu quam diffusa sit, si rûgas explicet? A. Imò jam scio, sed vino malè sit. B. Caue injuriam insoniti facias; quis enim facilius tibi persuasisset, tam operosa & vasta Philosophicæ scientiæ modestiæque volumina posse cyathò vno vel altero ita elui, ut possessores suos non aliter, quàm ex plebe

querit; men
 tam, nisi ad h
 nem frequen
 baculis & pe

sic perga
 dem termin
 de, quis cred
 ante, quæ in ple
 nule quasi h
 matione grad
 mini re, quam
 flores quotid
 ana olim er
 illi, & potes
 aporum nostre
 obstupesco;
 illi plura o
 us plura explic
 possidemus. A
 m, scientiaru
 vincit, qu
 narium est. B
 uberi lecti
 scrip
 chaquit; actio
 bus adfuit;
 ze gratis inge

be quemq; mente vacuos, relinquunt. A. Non credam, nisi adhuc semel experiar. B. Id opto quam frequentissime experiamini, quotquot barbis, baculis & peris creditis.

42. VETERVM DOTES.

A. S I sic pergat progredi eruditio, ubi tandem terminabitur? B. Ignorantiâ. A. Absurde, quis credat posse nobis iterum literas interire, quæ in plebem etiam diffunduntur, & vernaculæ quasi fiunt. B. Mihi vero jamjam, ac incitariore gradu interire videntur. A. Vides in omni re, quam nosse hominibus datum est, exactiores quotidie indagaciones prodire, & quæ atæna olim eruditissimorum fuere, promiscua fieri, & potes hæc dicere? B. Equidem cum majorum nostrorum eruditionem intueor, plane obstupesco; cum nostram, rideo, ac pudet. Ita illi plura occultarunt, quam monstrarunt, nos plura explicamus & distendimus, quam possidemus. A. At palam linguarum, artium, scientiarumque nostri temporis peritia te convincit, quod nostrum amplissimum patrimonium est. B. Confer aliquem mihi cum D. Lutheri lectione, quæ antiquitatem omnem aborspit; & actione, quæ valta nobis volumina reliquit; & actione, quæ totius Europæ commotionibus adfuit; eruditione, quæ cum omnibus suæ ætatis ingeniis depugnavit: & hæc quatuor